

KONOWAL

Lubomyr Y. Luciuk and Ron Sorobey

KONOWAL

Copyright © 1996 Lubomyr Y Luciuk and Ron Sorobey

Canadian Cataloguing in Publication Data

Luciuk, Lubomyr Y., 1953-
Konowal

Text in English, French and Ukrainian.
ISBN 1-896354-12-2

1. Konowal, Filip, 1888-1959. 2. Victoria Cross.
3. Ukrainian Canadian--Biography. 4. Canada.
Canadian Army. Canadian Expeditionary Force.
Battalion, 47th--Biography. I. Sorobey, Ron II. Royal
Canadian Legion. Branch 360. III. Title

U55.K66L83 1996 355.1'342'092 C96-900568-7E

Données de catalogage avant publication (Canada)

Luciuk, Lubomyr Y., 1953-
Konowal

Texte en anglais, en français et en ukrainien.
ISBN 1-896354-12-2

1. Konowal, Filip, 1888-1959. 2. Victoria Cross.
3. Canadiens d'origine ukrainienne--Biographies.
4. Canada. Armée canadienne. Corps expéditionnaire
canadien. Bataillon, 47th--Biographies. I. Sorobey,
Ron. II. Légion royale canadienne. Branch 360 III. Titre.

U55.K66L83 1996 355.1'342'092 C96-900568-7F

Dr. Lubomyr Luciuk teaches political geography in the Department of Politics and Economics at the Royal Military College of Canada, in Kingston.

Mr. Ron Sorobey is a trade policy analyst for Revenue Canada, (Customs) in Ottawa.

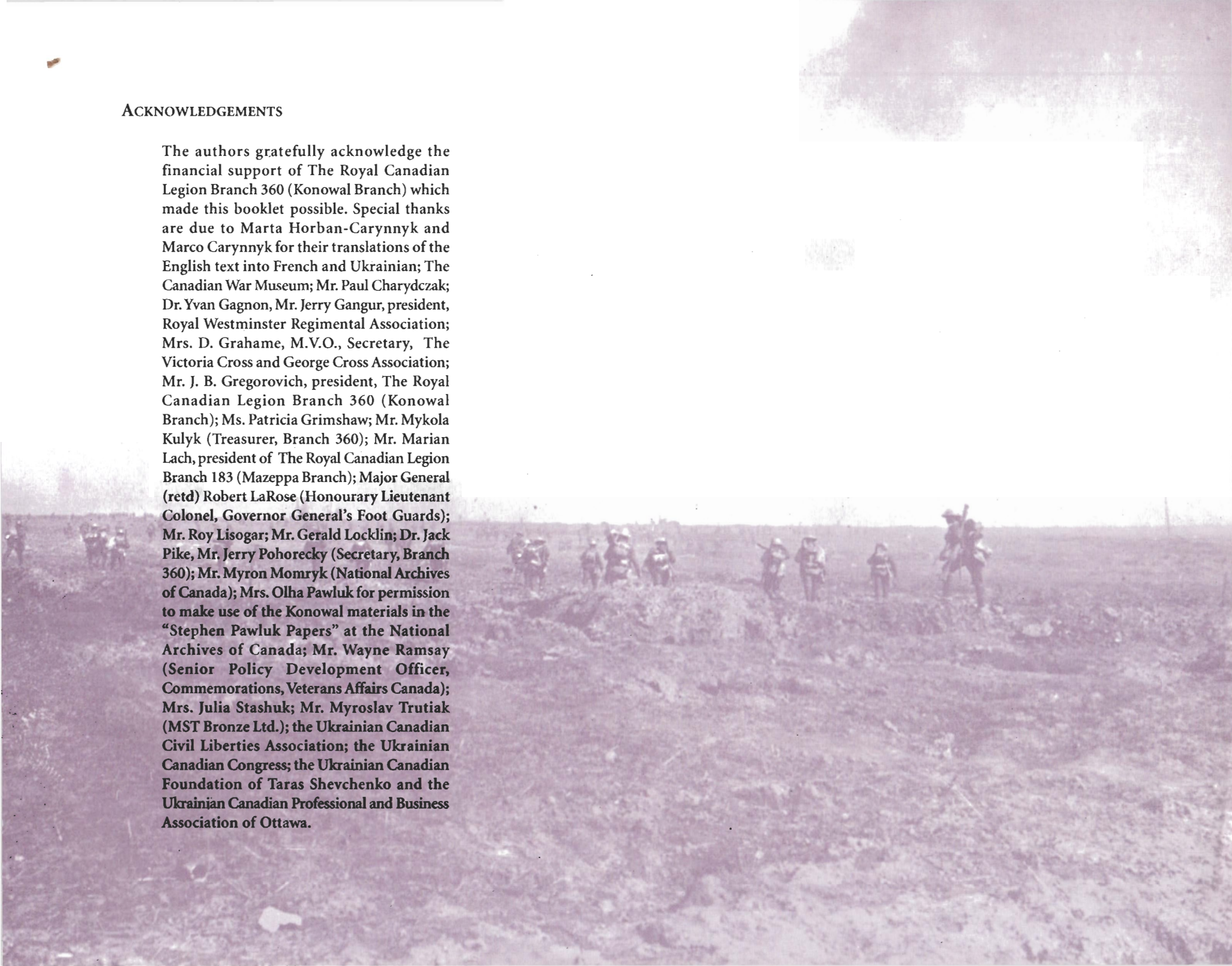
Published for The Royal Canadian Legion Branch 360 by The Kashtan Press, Kingston/Kyiv (1996)

Cover Illustration: *Sergeant F. Konowal, The Victoria Cross*; nd
Author: Major Ambrose McEvoy (1878–1927)
Oil On Canvass
102.0 X 76.5 cm.
Courtesy of the Canadian War Museum, Ottawa, Canada (#8430).

Graphic Design, Gerald Locklin & Associates, Kingston, Ontario

ACKNOWLEDGEMENTS

The authors gratefully acknowledge the financial support of The Royal Canadian Legion Branch 360 (Konowal Branch) which made this booklet possible. Special thanks are due to Marta Horban-Carynnyk and Marco Carynnyk for their translations of the English text into French and Ukrainian; The Canadian War Museum; Mr. Paul Charydczak; Dr. Yvan Gagnon, Mr. Jerry Gangur, president, Royal Westminster Regimental Association; Mrs. D. Grahame, M.V.O., Secretary, The Victoria Cross and George Cross Association; Mr. J. B. Gregorovich, president, The Royal Canadian Legion Branch 360 (Konowal Branch); Ms. Patricia Grimshaw; Mr. Mykola Kulyk (Treasurer, Branch 360); Mr. Marian Lach, president of The Royal Canadian Legion Branch 183 (Mazeppa Branch); Major General (ret'd) Robert LaRose (Honourary Lieutenant Colonel, Governor General's Foot Guards); Mr. Roy Lisogar; Mr. Gerald Locklin; Dr. Jack Pike, Mr. Jerry Pohorecky (Secretary, Branch 360); Mr. Myron Momryk (National Archives of Canada); Mrs. Olha Pawluk for permission to make use of the Konowal materials in the "Stephen Pawluk Papers" at the National Archives of Canada; Mr. Wayne Ramsay (Senior Policy Development Officer, Commemorations, Veterans Affairs Canada); Mrs. Julia Stashuk; Mr. Myroslav Trutiak (MST Bronze Ltd.); the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association; the Ukrainian Canadian Congress; the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko and the Ukrainian Canadian Professional and Business Association of Ottawa.

Just as the scar on Filip Konowal's face has not disappeared, so will never fade the fame of this former Canadian soldier of Ukrainian origin, whose name is written in letters of gold in the history of Canada and the First World War.

*George Salsky
11 February 1954
CBC Radio*

Так, як не зник шрам на обличчі Коновала, так ніколи не погасне слава цього колишнього канадського солдата українського походження, ім'я якого вписане золотими літерами в історії Канади та Першої світової війни.

*Джордж Сальський
11 лютого 1954 р.
Радіо СіБіСі*

De même que n'a pas disparu la cicatrice sur le visage de Filip Konowal, jamais ne diminuera non plus la gloire de cet ancien soldat canadien d'origine ukrainienne, dont le nom est écrit en lettres d'or dans l'histoire du Canada et de la Première Guerre mondiale.

*George Salsky
le 11 février 1954
Radio-Canada*

FILIP KONOWAL, V.C.

Filip Konowal, a Ukrainian Canadian volunteer serving as a corporal with the 47th Canadian Infantry Battalion of the Canadian Expeditionary Force, fought with exceptional valour in August 1917 during the battle for Hill 70, near Lens, France. For his courage Konowal was awarded the Victoria Cross, the highest decoration of the British Empire, by King George V, in London, on 15 October 1917. His Majesty remarked:

Your exploit is one of the most daring and heroic in the history of my army. For this, accept my thanks.^[1]

After being hospitalized in England, Konowal was officially assigned for a time as an assistant to the military attaché of the Russian Embassy in London. Later he was transferred to the 1st Canadian Reserve Battalion, served with the Canadian Forestry Corps and eventually with the Canadian Siberian Expeditionary Force. He returned to Vancouver on 20 June 1919, having soldiered for three years and 357 days in the ranks of the Canadian Army, one of as many as 10,000 Ukrainian Canadians who had so served. Ironically they did so at the same time as many of their compatriots were being unjustly interned and otherwise censured as “enemy aliens” during Canada’s first national internment operations of 1914–1920. As the M.P. for Edmonton East, Mr. H.A. Mackie, wrote to Prime Minister Robert L. Borden, on 16 October 1918:

ФИЛИП КОНОВАЛ, ХВ

Филип Коновал, канадський українець, який служив у ранзі капрала в 47-му канадському піхотному батальйоні Канадського експедиційного війська, воював з особливою відвагою в серпні 1917 р. в бою за горб № 70 поблизу Лансу у Франції. За свою хоробрість Коновал одержав 15 жовтня 1917 р. від короля Джорджа V Хрест Вікторії, найвищу нагороду Британської імперії. Його Величність сказав:

Ваш подвиг — один із найважливіших в історії моєї армії. Прийміть за це мою подяку^[1].

Коновал провів час у шпиталі в Англії і опісля був призначений помічником військового аташе при російському посольстві в Лондоні. Згодом він перейшов до 1-го канадського запасного батальйону, служив у Канадському лісничому корпусі і в Канадському експедиційному війську на Сибірі. Він повернувся до Ванкуверу 20 червня 1919 р., провівши три роки й 357 днів у канадській армії. Він був одним із 10 000 канадських українців, які так служили. Ця служба відбувалася в той час, коли багатьох їхніх співвітчизників ув'язнено й переслідувано як «підданих ворожої держави» під час першої канадської операції інтернування в 1914–20 рр. Член Парляменту Г.А. Макі з Едмонтону-Схід написав прем'єр-міністрові Робертові Л. Бордену 16 жовтня 1918 р.:

FILIP KONOWAL, V.C.

Filip Konowal, un volontaire canadien ukrainien servant comme caporal avec le 47e bataillon d'infanterie du corps expéditionnaire du Canada, a fait preuve d'une bravoure exceptionnelle en août 1917 en France, dans les environs de Lens, lors de la bataille pour la colline n° 70. Pour cette bravoure, Sa Majesté le roi George V lui a présenté la croix Victoria, la plus haute décoration de l'Empire britannique, à Londres, le 15 octobre 1917. Sa Majesté a remarqué:

Votre exploit est l'un des plus audacieux et héroïques dans l'histoire de mon armée. Pour ceci, veuillez accepter mes remerciements.^[1]

Après avoir été hospitalisé en Angleterre, Konowal a été officiellement nommé, pour un certain temps, aide de l'attaché militaire de l'ambassade de Russie à Londres. Plus tard il a été transféré au 1er bataillon de réserve, puis il a servi dans le corps forestier et finalement dans la force expéditionnaire sibérienne du Canada. Il est retourné à Vancouver le 20 juin 1919, ayant servi pendant trois ans et 357 jours dans les rangs de l'armée canadienne, avec les 10 000 Canadiens ukrainiens qui avaient également servi. Il est ironique qu'ils l'aient fait lors même que beaucoup de leurs compatriotes étaient internés et autrement persécutés en tant que “ressortissants d'un pays ennemi” au cours des premières opérations à l'échelle nationale d'internement au Canada, de 1914 à 1920. Comme l'a écrit M. H.A. Mackie, député fédéral pour Edmonton East, au Premier ministre Robert L. Borden, le 16 octobre 1918:

At the beginning of the war, hundreds or thousands of Ukrainians from Russia enlisted with the Canadian Expeditionary Forces as Russians, and no doubt the Canadian military statistical bureau would today show that most of these so-called Russians came from districts which are now in the territory comprising the Ukrainian State. Canadian recruiting officers soon discovered that those so-called Russians were nothing other than of the same stock as Ukrainians. Because they were not allowed to enlist as Austrians, they used fictitious names and gave false places of their birth to show that they came from Russia, some even calling themselves "Smith" and other English names. To estimate the number of Ukrainians who have enlisted in this way with the Canadian Expeditionary Forces would be very hard, as they were enlisting in various battalions from the Atlantic to the Pacific coast, but it is safe to say that, to the approximate half million soldiers in Canada, if the figures of the War Office were available, it could be shown that these people, per population, gave a larger percentage of men to the war than certain races in Canada have, after having enjoyed the privileges of British citizenship for a period of a century or more.^[2]

На початку війни сотні, а то й тисячі, українців з Росії вступили до Канадського експедиційного війська як росіяни, і немає сумніву, що канадське військове статистичне бюро сьогодні показало б, що більшість із цих так званих росіян походить з території, яка нині входить до складу Української держави. Канадські вербувальники швидко устійнили, що ці так звані росіяни того самого походження, що й українці. Тому що їм не дозволено зголошуватися як австрійці, вони подавали прибрані імена й фальшиві місця народження, щоб довести, що вони походять з Росії. Деякі навіть прибирали такі англійські прізвища, як «Сміт». Було б дуже важко навіть приблизно підрахувати кількість українців, які зголосилися таким чином до Канадського експедиційного війська, оскільки вони зголошувалися до різних батальйонів від Атлантичного океану до побережжя Тихого, але можна без вагання сказати, що до півмільйона солдатів у Канаді, якби цифри військового відомства були приступні, ці люди дали на душу населення більший відсоток чоловіків, ніж деякі народи, які проживають у Канаді і користуються привілеями британського громадянства сто або й більше років.^[2]

Au début de la guerre, des centaines ou milliers d'Ukrainiens de Russie se sont enrôlés dans les corps expéditionnaires du Canada comme Russes, et sans aucun doute le bureau canadien de statistique militaire montrerait aujourd'hui que la plupart de ces soi-disants Russes étaient originaires de régions qui se trouvent à présent dans le territoire qui comprend l'État ukrainien. Les recruteurs canadiens ont vite découvert que ces soi-disants Russes n'étaient autres que des Ukrainiens. Puisqu'il leur était interdit de s'enrôler comme Autrichiens, ils ont utilisé de faux noms et ont donné des lieux de naissance fictifs pour démontrer qu'ils venaient de Russie, certains se donnant même des noms anglais tels que "Smith". Il serait très difficile d'estimer le nombre d'Ukrainiens qui se sont enrôlés de cette manière dans les corps expéditionnaires du Canada, comme ils s'enrôlaient dans divers bataillons, de l'Atlantique jusqu'à la côte pacifique, mais on peut dire sans risque d'erreur que les chiffres du ministère de la Guerre, s'ils étaient disponibles, démontreraient que ces gens, par rapport à la population et au demi-million approximatif de soldats au Canada, ont donné un plus grand pourcentage d'hommes à la guerre que n'ont donné certaines races au Canada qui ont joui des privilèges de la citoyenneté britannique pendant la période d'un siècle ou plus.^[2]

Honourably discharged, Konowal was subsequently troubled by medical and other problems, most thought to be a consequence of his war wounds. Nevertheless, by 1928, he had begun to rebuild his life. He enlisted in the Ottawa-based Governor General's Foot Guards. He re-married in 1934, taking for his second wife a widow, Juliette Leduc-Auger. (His first wife, Anna, and their daughter, Maria, were lost in Ukraine during the Stalinist terror.) Thanks to the intervention of another Victoria Cross winner, and also a member of the Governor General's Foot Guards, Major Milton Fowler Gregg, Sergeant-at-Arms of the House of Commons (1934–44), Konowal found employment as a junior caretaker in the House of Commons, a humble job but, in the years of the Great Depression, a welcome one. Spotted washing the floors of the Parliament building by Prime Minister William Lyon Mackenzie King, Konowal was reassigned as the special custodian of Room No. 16, the Prime Minister's office, a post he held until his death. While others might bemoan Konowal's apparently low employment status, the man himself was much more sanguine. As Austin F. Cross reported, in *The Ottawa Citizen* on 16 June 1956, when Konowal was asked about being a janitor he laughingly remarked, "I mopped up overseas with a rifle, and here I must mop up with a mop." He also revealed something that was not recorded in the official account of how he won his Victoria Cross:

I was so fed up standing in the trench with water to my waist that I said the hell with it and started after the German army.

My captain tried to shoot me because he figured I was deserting.^[3]

Звільнившись почесно з армії, Коновал опісля зазнав медичних і інших труднощів, які в більшості були наслідками воєнних поранень. Але до 1928 р. він почав відбудовувати своє життя. Він записався до Генерал-губернаторської гвардійської піхоти в Оттаві. Він одружився вдруге 1934 р. з удовою Жюлет Ледюк-Оже. (Його перша дружина Анна і їхня дочка Марія пропали в Україні під час сталінського терору.) Завдяки старанням майора Мілтона Фавлера Грегга, який теж здобув Хрест Вікторії і служив у Генерал-губернаторській гвардійській піхоті й приставом у Парляменті (1934–1944 рр.), Коновал одержав працю молодшого доглядача в Палаті громад. Праця була скромна, але він був вдячний за неї в роки депресії. Коли прем'єр-міністр Вільям Лайон Маккензі побачив, як він мие підлогу в Парляменті, його було призначено особливим сторожем Кімнати № 16, в якій прем'єр-міністр мав свій офіс. Інші могли оплакувати його низький стан, але сам Коновал мав оптимістичніше наставлення. Як писав Остін Ф. Кросс у газеті «Ottawa Citizen» 16 червня 1956 р., коли Коновала спитали, чому він працює прибиральником, він жартома відповів: «Я очищав рушницею закордоном, а тут я мушу чистити шваброю». Він також виявив таке, чого не згадано в офіційному повідомленні про те, як він здобув Хрест Вікторії:

Мені так набридло стояти в окопі у воді по пояс, що я махнув рукою і вирушив проти німецького війська.

Мій капітан хотів застрелити мене, бо подумав, що я дезертир.^[3]

Renvoyé honorablement à la vie civile, Konowal a ensuite été troublé par des problèmes de santé et autres, considérés pour la plupart comme les séquelles de ses blessures de guerre. Néanmoins, en 1928 il avait commencé à refaire sa vie. Il s'est enrôlé dans les Governor General's Foot Guards, basés à Ottawa. Il s'est remarié en 1934, prenant comme deuxième femme une veuve, Juliette Leduc-Auger. (Sa première femme, Anna, et leur fille, Maria, avaient disparu en Ukraine au cours de la terreur staliniste.) Grâce à l'intervention d'un autre médaillé de la croix Victoria et membre également des Governor General's Foot Guards, le commandant Milton Fowler Gregg, huissier d'armes de la Chambre des communes (1934–44), Konowal a trouvé du travail comme gardien à la Chambre des communes, un emploi modeste mais, dans les années de la Grande Crise, bienvenu. Quand le Premier ministre William Lyon Mackenzie King l'a aperçu en train de laver le plancher du Parlement, Konowal a été réaffecté comme gardien spécial de la salle n° 16, le bureau du Premier ministre, poste qu'il a occupé jusqu'à sa mort. Tandis que d'autres pourraient déplorer l'humilité de la tâche, Konowal lui-même était beaucoup plus serein. Comme l'a rapporté Austin F. Cross, dans le *Ottawa Citizen* du 16 juin 1956, quand on a interrogé Konowal au sujet de son poste de gardien, il a remarqué en riant, "Outremer j'ai nettoyé avec un fusil, et ici je dois nettoyer avec une vadrouille." Il a aussi révélé quelque chose qui n'était pas enregistré dans le compte-rendu officiel de la manière dont il a gagné sa croix Victoria:

J'en avais tellement marre de me tenir debout dans la tranchée avec l'eau qui m'arrivait à la ceinture que j'ai dit ça suffit comme ça et je suis parti à la poursuite de l'armée allemande.

Mon capitaine a essayé de tirer sur moi parce qu'il supposait que je désertais.^[3]

Konowal was again acknowledged for his valour during the 1939 Royal Tour when His Majesty King George VI shook his hand during the dedication of the National War Memorial, in Ottawa. He also kept in touch with his wartime comrades, even attempting to fight for Canada during the Second World War, an impossibility given his age.

On 20 December 1945, Konowal joined the Hull, Quebec, branch of The Canadian Legion of the British Empire Service League, recording on his application for membership that he had been born on 15 September 1888 [in Kudkiv, Ukraine], had been wounded in the war, was receiving a disability allowance and working as a cleaner in the House of Commons. Required to state why he was discharged he wrote simply, "War was finish."^[4]

In 1953, Toronto's Royal Canadian Legion Branch 360 voted to make Konowal its patron, which was officially confirmed during a Remembrance Day dinner held in Toronto on 7 November. And Konowal received yet another distinction when he participated in a ceremony marking the 100th anniversary of the institution of the Victoria Cross, held in London in 1956. Too poor to travel to England on his own resources—even though Ottawa offered to cover the actual transportation costs—Konowal turned to his fellow Ukrainian Canadian veterans for help. With the financial assistance of Ukrainian Canadian branches of The Royal Canadian Legion he was able to go overseas. On 17 May 1956 he wrote to the president of Branch 360, Mr. Stephen Pawluk, to thank all those who helped make that trip possible:

Коновал знову здобув визнання за свою відвагу під час королівської подорожі по Канаді 1939 р., коли Його Величність король Джордж VI потиснув йому руку під час посвячення Національного військового пам'ятника в Оттаві. Він також утримував зв'язок зі своїми військовими товаришами і навіть зголосився воювати за Канаду в Другій світовій війні, хоча з огляду на його вік це було виключено.

20 грудня 1945 р. Коновал став членом відділу Канадського легіону Спільки військовослужбовців Британської імперії в місті Галл, Квебек, записавши на анкеті, що він народився 15 вересня 1888 р. [в Кудкові в Україні], був пораненим у війні, одержує інвалідну пенсію і працює прибиральником у Палаті громад. На питання, чому його демобілізовано, він відповів просто: «Війна скінчилася»^[4].

1953 р. 360-ий відділ Королівського канадського легіону в Торонті голосуванням обрав його своїм патроном, що й було підтверджено на обіді в День пам'яті 7 листопада. Коновал здобув ще одне відзначення, коли він узяв участь 1956 р. у церемонії в Лондоні з нагоди сторіччя з заснування ордену Хреста Вікторії. Не маючи можливості поїхати до Англії власним коштом, хоча Оттава пропонувала заплатити за саму подорож, Коновал звернувся за допомогою до канадських українських ветеранів. З підтримкою канадських українських відділів Королівського канадського легіону він поїхав закордон. У листі до президента 360-го відділу Степана Павлюка 17 травня 1956 р. він висловив свою вдячність тим, хто уможливив подорож:

Konowal a été reconnu pour sa bravoure encore une fois lors de la visite officielle du roi George VI en 1939, quand Sa Majesté lui a serré la main pendant l'inauguration du monument national aux morts à Ottawa. Il est aussi resté en contact avec ses camarades de guerre, essayant même de se battre pour le Canada dans la Deuxième Guerre mondiale, ce qui était impossible étant donné son âge.

Le 20 décembre 1945, Konowal est devenu membre de la filiale à Hull, au Québec, de la Légion canadienne de la ligue de service de l'Empire britannique, inscrivant sur sa demande d'adhésion qu'il était né le 15 septembre 1888 [à Kudkiv, en Ukraine], avait été blessé dans la guerre, recevait une allocation d'invalidité et travaillait comme gardien à la Chambre des communes. Obligé de dire pourquoi il avait été renvoyé à la vie civile, il a écrit simplement, "Guerre était finie."^[4]

En 1953, la filiale 360 de la Légion royale canadienne à Toronto a voté de faire de Konowal son patron, ce qui a été officiellement confirmé au cours d'un dîner officiel du jour de l'Armistice à Toronto le 7 novembre. Et Konowal a reçu encore une distinction quand il a participé à une cérémonie qui a eu lieu à Londres en 1956 pour marquer le centenaire de l'institution de la croix Victoria. Trop pauvre pour aller en Angleterre à ses propres frais — bien que Ottawa ait offert de payer les dépenses du transport même — Konowal s'est adressé à ses confrères anciens combattants canadiens ukrainiens. Avec l'aide financière des filiales canadiennes ukrainiennes de la Légion royale canadienne il a pu aller outre-mer. Le 17 mai 1956 il a écrit au président de la filiale 360, M. Stephen Pawluk, pour remercier tous ceux qui avaient rendu ce voyage possible:

Please be kind enough to extend my thanks to every Ukrainian Canadian Legion Branch...I was very surprised and I was not expecting that much. I knew I had friends amongst the Ukrainian people but I never thought they could do so much for a poor fellow like me.^[5]

On 25 June 1956 Konowal joined 300 other Victoria Cross winners from around the world at a formal tea party at Westminster Hall hosted by the British Prime Minister, Sir Anthony Eden. On 26 June he participated in a march- past at Hyde Park, reviewed by Her Majesty Queen Elizabeth II and Prince Philip, followed by an afternoon garden party. In a photograph taken at the time Konowal is shown at the centre of the front rank of Canadian Victoria Cross winners, a hero among heroes.

Filip Konowal died on 3 June 1959, aged 72. His Victoria Cross and other medals were entrusted to Mr. G.R. Bohdan Panchuk, a Ukrainian Canadian veteran who had served with the R.C.A.F. during the Second World War and who had become a leading member of the Ukrainian Canadian Veterans' Association. These medals were eventually acquired by the Canadian War Museum, where they remain to this day.^[6] Konowal was buried from the St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church, with full military honours by his regiment, in Lot 502, Section A, at the Notre Dame Cemetery, in Ottawa. His wife, who died at age 86, was buried beside him on 3 March 1987.

Будьте такі добрі передати мою подяку всім канадським українським відділам Легіону... Я дуже здивувався і не сподівався такого. Я знав, що в мене є друзі серед українців, але я не уявляв, що вони стільки зроблять для такого бідолахи, як я^[5].

25 червня 1956 р. Коновала й 300 інших солдатів з усього світу, які одержали Хрест Вікторії, запрошено на чай, що його влаштував британський прем'єр-міністр сер Антоні Іден у Вестмінстері. 26 червня він узяв участь у параді в Гайд-парку, яку прийняли Її Величність королева Єлисавета і принц Пилип, після чого відбулося прийняття. На фотографії з того часу Коновал сидить посередині переднього ряду канадців, які одержали Хрест Вікторії, герой серед героїв.

Филип Коновал помер 3 червня 1959 р. на 72 році життя. Його Хрест Вікторії та інші медалі були довірені Богданові Панчукові, канадському українському ветеранові, який служив у канадських військово-повітряних силах під час війни і який став керівним членом товариства канадських українських ветеранів. Ці медалі згодом придбав Канадський військовий музей, де вони досі знаходяться^[6]. Коновала поховав його полк з усіма військовими почестями з Української католицької церкви Івана Хрестителя на цвинтарі Нотр Дам в Оттаві. Його дружину, яка померла на 87 році життя, поховано поруч нього 3 березня 1987 р.

Je vous prie de transmettre mes remerciements à chaque filiale canadienne ukrainienne de la Légion.. J'étais très étonné et je ne m'attendais pas à tant. Je savais que j'avais des amis parmi le peuple ukrainien mais je n'avais jamais pensé qu'ils pourraient faire autant pour un pauvre homme comme moi.^[5]

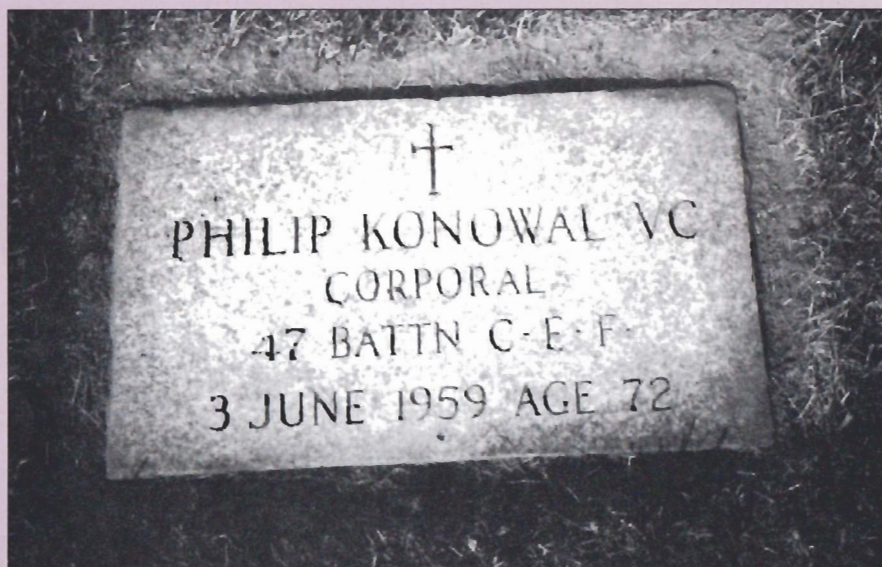
Le 25 juin 1956 Konowal a été accueilli par le Premier ministre britannique, Sir Anthony Eden, à une réception officielle à Westminster, avec 300 autres médaillés de la croix Victoria du monde entier. Le 26 juin il a participé à un défilé à Hyde Park, passé en revue par Sa Majesté la reine Elizabeth II et le prince Philip, suivi l'après-midi d'une réception en plein air. Une photographie prise à ce moment-là montre Konowal au centre du premier rang de médaillés canadiens de la croix Victoria, un héros parmi des héros.

Filip Konowal est mort le 3 juin 1959, à l'âge de 72 ans. Sa croix Victoria et d'autres médailles ont été confiées à M. G.R. Bohdan Panchuk, un ancien combattant canadien ukrainien qui avait servi dans la force aérienne au cours de la Deuxième Guerre mondiale, et qui a joué un rôle de premier plan comme membre de l'Association d'anciens combattants canadiens ukrainiens. Plus tard ces médailles ont été acquises par le musée canadien de Guerre où elles se trouvent encore aujourd'hui.^[6] Les funérailles de Konowal, avec les honneurs militaires de son régiment, ont été célébrées à l'église catholique ukrainienne de St-Jean Baptiste, et il est enterré dans la concession 502, section A, au cimetière Notre Dame, à Ottawa. Sa femme, qui est décédée à l'âge de 86 ans, a été enterrée à côté de lui le 3 mars 1987.

Konowal's grave was marked with a simple tablet. Then the man, and his remarkable story, were all but forgotten.

Могилу Коновала позначено простим написом. Тоді цю людину і її надзвичайну історію майже цілком забуто.

La tombe de Konowal a été marquée par une tablette simple. Puis l'homme, et son histoire remarquable, ont été pratiquement oubliés.

COMMEMORATING KONOWAL

In 1995, Lieutenant (ret'd) Ron Sorobey, of the Cameron Highlanders of Ottawa, began research on Konowal's military record and life.^[7] Later he began working with Tony Pidkalenko, other individuals and groups, whose collective efforts ensured that Konowal's story was commemorated in a timely and honourable manner. A wreath-laying ceremony, organized by the Ukrainian Canadian Professional and Business Association of Ottawa, involving representatives of The Governor General's Foot Guards, The Royal Canadian Mounted Police, The Royal Canadian Legion and the Government of Ukraine, was held at Konowal's grave on 6 December 1995, Ukrainian Armed Forces Day. An upright grave marker, identifying Konowal as a Victoria Cross recipient, was placed in the Notre Dame Cemetery by Veterans Affairs Canada. Trilingual historical plaques honouring Konowal were unveiled across Canada, first in the Cartier Square Drill Hall of The Governor General's Foot Guards in Ottawa (15 July 1996), then at The Royal Canadian Legion Branch 360 in Toronto (21 August 1996) and eventually in New Westminster, British Columbia.

In English, French and Ukrainian the plaques read:

Filip Konowal, a Ukrainian Canadian who enlisted in the 77th Battalion, while serving as a corporal with the 47th Battalion of the Canadian Expeditionary Force, fought with exceptional valour in August 1917 near Lens, France. For this His Majesty King George V personally conferred the Victoria Cross on him in London on 15 October 1917.

ПАМ'ЯТІ КОНОВАЛА

1995 р. лейтенант у відставці Рон Соробей Камеронського гірського полку в Оттаві взявся досліджувати військову службу й життя Коновала^[7]. Згодом він почав співпрацювати з Тоні Підкаленком та іншими особами й групами. Спільними зусиллями вони подбали, щоб Коновал був гідно вшанований. 6 грудня 1995 р., в День збройних сил України, Об'єднання українських професіоналістів і підприємців в Оттаві влаштувало церемонію, під час якої покладено вінок на могилу Коновала і в якій взяли участь представники Генерал-губернаторської гвардійської піхоти, Королівської канадської кінної поліції, Королівського канадського легіону і уряду України. Міністерство ветеранських справ поставило пам'ятник на цвинтарі Нотр Дам, на якому написано, що Коновал одержав Хрест Вікторії. В його честь відкрито тримовні меморіальні дошки, перше в манежі ім. Карт'є Генерал-губернаторської гвардійської піхоти в Оттаві (15 липня 1996 р.), тоді в 360-му відділі Королівського канадського легіону в Торонті (21 серпня 1996 р.) і нарешті в Нью-Вестмінстері в Британській Колумбії.

Англійською, французькою і українською мовами на дошках написано:

Филип Коновал, канадський українець, який вступив до 77-го батальйону, воював з особливою відвагою в чині капрала в 47-му батальйоні канадських експедиційних військ у серпні 1917 р. поблизу міста Ланс у Франції. За це Його Величність король Джордж V особисто нагородив його орден Хреста Вікторії у Лондоні 15 жовтня 1917 р.

POUR COMMÉMORER KONOWAL

En 1995, le lieutenant retraité Ron Sorobey, des Cameron Highlanders d'Ottawa, a entrepris des recherches sur les états de service militaire et la vie de Konowal. Plus tard il a commencé à travailler avec Tony Pidkalenko et d'autres personnes et groupes qui, par leurs efforts collectifs, ont fait en sorte que l'histoire de Konowal soit commémorée avec les honneurs qui lui sont dus. Lors d'une cérémonie organisée par l'Association des Ukrainiens canadiens des professions libérales et commerciales d'Ottawa, avec la participation de représentants des Governor General's Foot Guards, de la Gendarmerie royale du Canada et du gouvernement d'Ukraine, une gerbe a été déposée à la tombe de Konowal le 6 décembre 1995, le jour des Forces armées ukrainiennes. Une pierre tombale, identifiant Konowal comme médaillé de la croix Victoria, a été érigée au cimetière Notre Dame par Anciens Combattants Canada. Des plaques historiques tri-lingues honorant la mémoire de Konowal ont été inaugurées dans les salles d'exercice de la place Cartier des Governor General's Foot Guards à Ottawa (le 15 juillet 1996) et à la filiale 360 de la Légion royale canadienne à Toronto (le 21 août 1996). Une plaque sera inaugurée plus tard à New Westminster, en Colombie britannique.

Le texte suivant peut se lire en anglais, français et ukrainien sur chacune des plaques:

Filip Konowal, un Canadien ukrainien qui s'est engagé dans le 77e bataillon, alors qu'il servait comme caporal avec le 47e bataillon du corps expéditionnaire du Canada, a combattu en France en août 1917, dans les environs de Lens, avec une bravoure exceptionnelle. Pour cette bravoure, Sa Majesté le roi George V lui a présenté personnellement la croix Victoria à Londres le 15 octobre 1917.

SELECT BIBLIOGRAPHY

A. Bishop, *Our Bravest And Our Best: The Stories of Canada's Victoria Cross Winners*. Toronto: McGraw-Hill Ryerson Ltd, 1995.

V.J. Kaye, *Ukrainian Canadians in Canada's Wars*. Toronto: Ukrainian Canadian Research Foundation, 1983. Edited by J.B. Gregorovich.

B.S. Kordan and L.Y. Luciuk, eds, *A Delicate and Difficult Question: Documents in the History of Ukrainians in Canada, 1899-1962*. Kingston: The Limestone Press, 1986.

L. Luciuk, *A Time For Atonement: Canada's First National Internment Operations and the Ukrainian Canadians 1914-1920*. Kingston: The Limestone Press, 1988.

L. Luciuk and S. Hryniuk, eds, *Canada's Ukrainians: Negotiating An Identity*. Toronto: University of Toronto Press, 1991.

G.C. Machum, *Canada's V.C.'s*. Toronto: McClelland and Stewart, 1956.

D.A. Melville, *Canadians and the Victoria Cross*. St. Catharines: Vanwell Publishing, 1986.

D. Morton, *A Military History of Canada*. Edmonton: Hurtig Publishers, 1985.

D. Morton and J.L. Granatstein, *Marching To Armageddon: Canadians and the Great War 1914-1919*. Toronto: Lester & Orpen Dennys Ltd., 1989.

T.M. Prymak, *Maple Leaf and Trident: The Ukrainian Canadians during the Second World War*. Toronto: Multicultural History Society of Ontario, 1988.

B. Rawling, *Surviving Trench Warfare: Technology and the Canadian Corps 1914-1918*. Toronto: University of Toronto Press, 1992.

J. Swettenham, ed, *Valiant Men: Canada's Victoria Cross and George Cross Winners*. Toronto: Hakkert, 1973.

F. Swyripa and J.H. Thompson, eds, *Loyalties In Conflict: Ukrainians in Canada During the Great War*. Edmonton: Canadian Institute of Ukrainian Studies, 1983.

ENDNOTES

[1] His Majesty King George V is quoted in the Ukrainian Canadian Veterans' Association *Newsletter*, Nos. 11–12, Volume 2, November–December 1954, Ottawa, edited by G.R.B. Panchuk. A copy is located in “The Paul Yuzyk Papers” at the National Archives of Canada, Ottawa.

[2] For H.A. Mackie's letter to R.L. Borden see Document No. 10 in Kordan and Luciuk, eds, *A Delicate and Difficult Question*, 36–41.

[3] See “VC Winner Was Almost Shot As A Deserter,” by Austin F. Cross, *The Ottawa Citizen*, 16 June 1956, 2.

[4] See Corporal Philip Konowal, V.C. “Application for Membership In The Canadian Legion of the British Empire Service League,” the original of which is on display at Branch 30 of The Royal Canadian Legion, 135 rue Eddy, Hull, Quebec.

[5] See F. Konowal to S. Pawluk, 17 May 1956, “The Stephen Pawluk Papers,” National Archives of Canada, Ottawa.

[6] On 8 December 1995 the secretary of The Victoria Cross and George Cross Association, Mrs. D. Grahame, wrote that Corporal Konowal's Victoria Cross “is held by the Canadian War Museum.” However, it may be that the museum does not own Konowal's medal. In a letter to Dr. L. Luciuk, 3 May 1996, Mr. D. Glenney, the museum's Director, Collections and Research, reported: “I must

also inform you of some unfortunate news. The Victoria Cross shown is a replica... The Canadian War Museum acquired Konowal's medals from an Ottawa dealer in 1969. They were displayed until 1972, and later put in storage. Our records indicate that at some point between 1972 and 1974, the Victoria Cross was listed as missing. However, our early records are sketchy; the medals are not described in detail as to engraving. It is possible that we may never had received the original. An exhaustive search of our records at my request this winter failed to shed any new light on the situation. We are continuing to investigate the issue of this important Victoria Cross, to determine once and for all if the original was ever acquired, and if so, what happened to it.”

[7] Various attempts have been made to honour Konowal. See, for example, Michael Petrowsky, “New Canadian War Hero Presented To King,” *The New Canadian*, Volume III, No. 5, June 1939, 9; “Philip Konowal: Holder of the Victoria Cross,” *UCVA News Letter*, Volume II, Nos. 11–12, 1954, Toronto, 3, 12 and Lubomyr Luciuk, “More Recognition for Konowal Urged,” *Ukrainian Echo*, Toronto, 17 December 1980.

47TH CANADIAN INFANTRY BATTALION

VICTORIA CROSS

No. 144039 A/Corporal, Filip Konowal

For most conspicuous bravery and leadership in charge of a section in attack. His section had the difficult task of mopping up cellars, craters and machine-gun emplacements. Under his able direction all resistance was overcome successfully, and heavy casualties inflicted on the enemy. In one cellar he himself bayoneted three enemy and attacked single-handed seven others in a crater, killing them all.

On reaching the objective, a machine gun was holding up the right flank, causing many casualties. Cpl Konowal rushed forward and entered the emplacement, killed the crew, and brought the gun back to our lines.

The next day he again attacked single-handed another machine-gun emplacement, killed three of the crew, and destroyed the gun and emplacement with explosives.

This non-Commissioned Officer alone killed at least sixteen of the enemy, and during the two days' actual fighting carried on continuously his good work until severely wounded.

London Gazette No. 30400
November 23rd, 1917.

47-ИЙ КАНАДСЬКИЙ ПІХОТНИЙ
БАТАЛЬЙОН

ХРЕСТ ВІКТОРІЇ

№ 144039 Діючий капрал Филип Коновал

За особливо помітну хоробрість і керівництво в команді відділу, що наступав. Його відділ мав важке завдання очищати підвали, воронки та кулеметні гнізда. Під його вмілим керуванням опір успішно подолано і ворогові завдано важких втрат. В одному підвалі він проколов багнетом трьох ворогів і сам наступив на сімох інших у воронці й вбив усіх їх.

Коли він дійшов до об'єкту, кулемет підтримував правий фланг і завдавав великих втрат. Капрал Коновал побіг уперед і ввійшов до гнізда, вбив обслугу й повернувся з кулеметом до нашої лінії.

Наступного дня він знову власноручно напав на кулеметне гніздо, вбив трьох членів обслуги й знищив кулемет та гніздо вибухівкою.

Цей підстаршина сам убив принаймні 16 ворогів і протягом двох днів боїв безперестанку виконував свою добру роботу до того часу, як був серйозно пораненим.

London Gazette No. 30400
23 листопада 1917 р.

47e BATAILLON D'INFANTERIE DU CANADA

CROIX VICTORIA

N° 144039 Caporal-chef par intérim,
Filip Konowal

Pour insignes bravoure et direction à la tête d'un groupe à l'assaut. Son groupe avait la tâche difficile de nettoyer caves, entonnoirs et emplacements de mitrailleuse. Sous sa direction toute résistance a été vaincue, et l'ennemi a essuyé des pertes sévères. Dans une cave il a passé trois soldats ennemis à la baïonnette, tout seul, il en a attaqué sept autres dans un entonnoir, les tuant tous.

Une fois l'objectif atteint, une mitrailleuse retardait le flanc droit, faisant beaucoup de morts. Le caporal-chef Konowal s'est élancé vers l'emplacement de la mitrailleuse, a tué les soldats ennemis et rapporté la mitrailleuse dans nos lignes.

Le lendemain il a de nouveau attaqué tout seul un autre emplacement de mitrailleuse, a tué trois soldats ennemis et a détruit la mitrailleuse et l'emplacement avec des explosifs.

Ce sous-officier à lui seul a tué pas moins de seize soldats ennemis, et au cours des deux jours de combat a toujours continué son travail de soldat, sans interruption, jusqu'au moment où il a été gravement blessé.

London Gazette n° 30400
le 23 novembre 1917

A hero among heroes

Герой серед героїв

Un héros parmi des héros

BIOGRAPHICAL NOTE ON KONOWAL & HIS MILITARY SERVICE RECORD

Little is known about Konowal's early life in Ukraine. His father owned a stone-cutting business in the village of Kudkiv, Podolia province, located on the Zbruch river, which formed the boundary line between the Russian and Austro-Hungarian empires. At age 21 Konowal was conscripted into the Imperial Russian Army. Although slight of build he became an instructor in close-quarters combat. After five years of military service Konowal emigrated to Canada through Vladivostok, arriving in Vancouver in April 1913, finding work as a lumberjack. After a few months in western Canada, he moved to eastern Ontario and found forestry work in the Ottawa Valley. Like many other Ukrainian Canadians, Konowal enlisted, in his case on 12 July 1915, with Ottawa's 77th Canadian Infantry Battalion. After ten months training, near Ottawa and Valcartier, he shipped overseas on 19 June 1916 aboard the SS *Missanabie*, which docked in Liverpool on the night of 28–29 June 1916. During a six-week layover at the Bramshott Camp a large number of men from the 77th Battalion were reassigned to the 47th Canadian (British Columbia) Infantry Battalion, Konowal among them. He was appointed to the rank of Lance Corporal shortly thereafter. With the men of his new unit Konowal embarked for France on 10 August 1916. He went into combat as part of the 4th Canadian Division in the early fall, 1916, during what would become known as the Battle of the Somme. He also took part in the spring offensive at

БІОГРАФІЧНА НОТАТКА ПРО КОНОВАЛА І ЙОГО ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ

Мало відомо про раннє життя Коновала в Україні. Його батько був власником каменярського підприємства в селі Кудків на Поділлі поблизу річки Збруч, яка утворювала кордон між Російською та Австро-Угорською імперіях. У 21 рік Коновала призвано до російської армії. Хоча він був тендітної будови, він став інструктором рукопашного бою. Після п'яти років військової служби Коновал виїхав через Владивосток до Канади, прибув до Ванкуверу в квітні 1913 р. і влаштувався на роботу лісорубом. Після кількох місяців на заході Канади він переїхав до східного Онтаріо і знайшов роботу в лісництві в долині річки Оттава. Коли вибухла війна, Коновал, як і багато інших канадських українців, вступив на службу, у його випадку 12 липня 1915 р. у 77-му піхотному батальйоні Оттави. Відбувши десять місяців бойової підготовки близько Оттави й Валькар'є, він виїхав за океан 19 червня 1916 р. на кораблі «SS *Missanabie*», який прибув до Ліверпулу в ніч з 28 на 29 червня 1916 р. Поки він перебував у таборі Брамшот, велику кількість солдатів 77-го батальйону призначено до 47-го канадського піхотного батальйону, між ними й Коновала. Незабаром його підвищено в ранзі до молодшого капрала. З новим відділом Коновал вирушив до Франції 10 серпня 1916 р. і вступив у бій в складі 4-го канадського полку восени 1916 р., під час боїв, які опісля стали відомі як битва Сомми. Він брав також участь у весняній офензиві у Вімі і 6 квітня 1917 р. був призначений

NOTE BIBLIOGRAPHIQUE AU SUJET DE KONOWAL ET SES ÉTATS DE SERVICE MILITAIRE

On sait peu de choses sur la jeunesse de Konowal en Ukraine. Son père possédait une entreprise de taille de pierre dans le village de Kudkiv, dans la province de Podolie, situé sur le Zbrouch, qui formait la ligne de frontière entre les empires russe et austro-hongrois. A l'âge de 21 ans, Konowal a été enrôlé par conscription dans l'armée de Russie impériale. Bien que de petite taille, il est devenu instructeur de combat corps à corps. Après cinq ans de service militaire Konowal a émigré au Canada, arrivant à Vancouver, de Vladivostok, en avril 1913 et trouvant un emploi comme bûcheron. Après quelques mois dans l'ouest du Canada, il est allé vivre dans l'est de l'Ontario et a trouvé de l'emploi forestier dans la vallée de la rivière des Outaouais. Comme beaucoup d'autres Canadiens ukrainiens, Konowal s'est enrôlé, dans son cas le 12 juillet 1915, dans le 77e bataillon d'infanterie du Canada. Après dix mois d'entraînement près d'Ottawa et Valcartier, il s'est embarqué le 19 juin 1916 à bord du SS *Missanabie*, qui est arrivé à Liverpool dans la nuit du 28–29 juin 1916. Au cours d'une halte de six semaines au camp de Bramshott un grand nombre d'hommes du 77e bataillon ont été réaffectés au 47e bataillon d'infanterie du Canada (Colombie britannique): Konowal se trouvait parmi eux. Il a été nommé peu après au grade de caporal. Avec les hommes de sa nouvelle unité, Konowal s'est embarqué pour la France le 10 août 1916 et, au sein de la 4e division canadienne, au début de l'automne, a participé

Vimy Ridge and was appointed an acting corporal on 6 April 1917. By the summer of that year the Canadian army was redeployed further north, toward the German-held town of Lens, France. It was there, at the battle for Hill 70, that Konowal would exhibit the military virtues for which he was awarded the Victoria Cross.

The 47th Canadian Infantry Battalion is today perpetuated by The Royal Westminister Regiment, in New Westminister, British Columbia. The 77th Canadian Infantry Battalion is perpetuated by The Governor General's Foot Guards, in Ottawa.

діючим капралом. Улітку того року канадські сили були розташовані далі на північ, ближче міста Ланс у Франції, яке окупували німці. Тут, у битві за горб № 70, Коновал виявив те військове достоїнство, за яке йому присуджено Хрест Вікторії.

47-ий канадський піхотний батальйон продовжує сьогодні Королівський вестмінстерський полк у Нью-Вестмінстері в Британській Колумбії. 77-ий канадський піхотний батальйон продовжує Генерал-губернаторська гвардійська піхота в Оттаві.

à la bataille de la Somme. Il a aussi participé à l'offensive du printemps suivant à Vimy Ridge, nommé caporal-chef par intérim le 6 avril 1917. Avant l'été de la même année l'armée canadienne était redéployée plus au nord, vers la ville de Lens, en France, qui était tenue par les Allemands. C'était là que, à la bataille pour la colline n° 70, Konowal ferait preuve du mérite militaire pour lequel lui a été accordée la croix Victoria.

Le 47e bataillon d'infanterie du Canada est devenu aujourd'hui le régiment Royal Westminister, à New Westminister, en Colombie britannique. Le 77e bataillon est devenu les Governor General's Foot Guards, à Ottawa.

*Meeting His Majesty King George VI,
Ottawa, 1939*

FRN.

Rank

Sgt.

Name

KONOWAL, Philip

4801

Reg'l No. 144039

Unit 77TH. BN.

If in perm. Corp.,
What Unit?

Married or Single

Married

Place and Date of Enlistment

Ottawa Ont. July 12th 1915.

Place of Birth

Redeski, Russia.

Name and Address, Next-of-Kin

Mrs Anna Konowal,

Relationship

Wife.

Assigned Pay Monthly \$

Payable to

Relationship

Separation Allowance \$

Payable to

Relationship

Discharge, Date and Place

Reason

Character

H. W. & V., Ld.—7165-16.

Report.		Record of promotions, reductions, transfers, casualties, etc., during active service. The authority to be quoted in each case.	Place.	Date.	REMARKS. Taken from Official Documents. ✓
Date.	From whom received				
		Arrived in England with rank of priv/2/cpl			Pt. DO 148 - 4/29-6-16
6-7-16	44 th Bn	Trans. to & T.O.S. 47 th Bn	Branshott	6-7-16	Pt. DO. 151 (47-161)
22-7-16	47 th Bn	Appointed Lance Corporal	Branshott	22-7-16	Pt. DO. 173.
31-8-16	47 th	Embarked For France		10-8-16	Pt-11-180
3-10-16	44 th Bn	Attchd to No 4 Can. San. Sec. h. CMC	Field	18-9-16	Pt. DO. 214 / Pt. DO. 72-4 th San. Sec.
4-11-16	47 th Bn	beases to be attchd No 4 C.S.	Field	23-10-16	Pt. DO. 239
11-11-16	4 th Can. San. Sec.	beases to be attached - "	Field	23-10-16	Pt. DO. 79.
6-2-17	47 th Bn	attached 1060 4 Eng.		16-1-17	Pt. DO 23
8-2-17	4 Eng.	from 47 th Bn		16-1-17	
28-2-17	47 th Bn	admits 4 St. Hpl	St. Hpl	20-2-17	to 4 th Can. San. Sec.

W. H. H. Honourable Field

4801

Report		Record of promotions, reductions, transfers, casualties, etc., during active service. The authority to be quoted in each case.	Place.	Date.	REMARKS Taken from Official Documents.
Date.	From whom received.				
8.3.17	47 Bn	Rejoined unit	Field	28.2.17	CL 155 Dearborn
22.2.17	47 Bn	leaves to be attended to by G.E.			
		on admission to Hospital	Field	20.2.17	4th Div Engrs P.I. U. 25 P.I. 750. 11
4.4.17	"	Appt Act/ Cpl with pay	"	6.4.17	P.I. 080
29.8.17	"	Adm. to Cas. Sq. Stn.	"	23.8.17	CL A 293 f. Sh. Farm Truck
3.9.17	BC Regt	Trans. & John's Amb. 3rd Hosp	Exeter	14.9.17	" " " " " "
4.9.17	"	Adm. Beaufort War Hosp	Bristol	14.9.17	" " " " " "
5.9.17	"	Adm. " " " "	"	30.8.17	B. No. 2. " " " "
8.9.17	47 Bn	S.O.S. to B.C.R.D.	Field	30.8.17	" " " " " "
14.9.17	BC Regt	Trans. Can. Gen. Hosp. Beawood	Wokingham	27.8.17	PH 96 7 BC P.I. 150 d/ 7917
26.9.17	"	Discharge	"	12.9.17	CL B. 11.
25.9.17	B.C.R.D.	Full Command 3rd CCD.	Seaford	22.9.17	CL B. 21. Amended to 01/42 3rd CCD * 208 d/ 25 9/2
3.11.17	"	leaves on board 5610	"	22.9.17	PH 195 + 3rd CCD * 183 d/ 25 9/2 + 2nd CCD * 130. 10/17 + 3rd CCD * 152 d/ 27 9/2
9.12.17	to Res. Co	on board 5610 on 11/6. for duty	"	1.11.17	PH 250. MED * 0296 d/ 17 9/2 + 9 600 9/6
8.12.17	47 Bn	His Majesty the King has been graciously pleased to approve of the award of the Victoria Cross to the marginally noted N.C.O. For most conspicuous bravery and leadership when in charge of a section in attack. His section had the difficult task of mopping up after, cutting and machine gun emplacements, under the cover of which all resistance was overcome successfully, and heavy casualties inflicted on the enemy. In one action he himself bayoneted three enemy and attached seven others in a crater, killing them all, by reaching the objective a machine gun was hoisted up the right flank causing many casualties to be thrown forward and a last of the emplacement, killed the crew and brought the gun back to our lines. The next day he attacked single handed another machine gun emplacement, killed three of the crew and destroyed the gun and emplacement with explosives. This N.C.O. alone killed at least a dozen of the enemy and during two days actual fighting carried on continuously his good work until severely wounded.	"	6.12.17	PH 334 PH 26. 229 d 712-17 P. 30 121.

Left to Right:

**The Victoria Cross; British War Medal, 1914–1920;
George VI Coronation Medal, 1937; Elizabeth II
Coronation Medal, 1952.**

**Konowal was also entitled to the Cross of St. George,
4th Class, from Russia. Not shown.**

